

Hogyan egyesít minket Krisztussal a keresztség szentsége?

A keresztségben újjászületünk a krisztusi életre, Isten gyermekévé.

Az Úr Jézus figyelmeztetése:
"Bizony, bizony, mondom neked:
aki nem vízből és Szentlélekből születik,
az nem megy be az Isten országába"
(Jn 3, 5).

Az emberiség egész családja az ősszülektől származik, akiket Ádám-nak és Évának nevezünk. Tőlük örököltük emberi természetünket a bűn és a bűnhődés terheivel együtt. Földi életünk halálra ítélt élet a bűn miatt. A halál nem csupán a testi halált jelenti, hanem a kárhozatot is. Isten azonban megkönyörült rajtunk. Az elpusztult élet helyett újat adott egyszülött Fiában, Jézus Krisztusban. Ő az emberiség új Feje, akitől újjá kell születnünk az isteni örök életre a keresztség által.

Az Egyház tanítása:

A keresztség az első szentség és egyetlen keresztség (D. 86, 287, 696, 9, 140, 347. stb.).

A keresztség anyaga a természetes víz, illetve közvetlenül a vízzel való leöntés, vagy bemerítés (D. 412, 482, 449, 229 stb.). A keresztség formáját a következő szavak alkotják: "Én téged megkeresztellek az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében" (D. 82, 97, 249, 430, 869 stb.).

A keresztség eredménye:

Krisztus érdemeinek kiáradása ránk (D. 790.);

Új teremtménnyé leszünk (D. 895.);

A bűnök általános megbocsátása (D. 86, 130, 287, 792.);

Az áteredő bűn eltörlése (D. 102, 348 stb.);

Az ideigtartó büntetés elengedése (D. 464, 792, 807.);

A kegyelem közlése (D. 130, 483, 799 stb.);

Isten fogadott gyermekei leszünk (D. 712.);

Újjászületés (D. 102, 140, 695 stb.);

Részesedés a természetfölötti erényekben (D. 410, 483.);

Kapcsolat Krisztussal, akinek tagjai leszünk (D. 197, 696, 895 stb.);

Szabadulás a Sátán hatalmából (D. 140, 712 stb.);

Részesedés a Szentlélek ajándékaiban (D. 904.);

Az Egyház tagjai leszünk (D. 324, 864 stb.);

Eltörölhetetlen jelet kapunk (D. 411, 852. stb.).

Mit mond a Biblia?

Rómaiaknak 6, 1–11.

Mit mondjunk tehát? Maradjunk meg a bűnben, hogy a kegyelem gyarapodjék? Szó sincs róla? Ha egyszer már meghaltunk a bűnnek, hogyan élhetnénk tovább benne? Vagy nem tudjátok, hogy akik Krisztus Jézusban megkeresztelkedtünk, az ő halálában keresztelkedtünk meg? A keresztségben ugyanis eltemetkezünk vele együtt a halálba, hogy miként Krisztus az Atya dicsőségéből feltámadt a halálból, úgy mi is új életre keljünk. Mert ha halálának hasonlóságában egybenőttünk vele, úgy leszünk feltámadásában is. Hiszen tudjuk, hogy a régi embert bennünk azért feszítették vele együtt keresztre, hogy a bűnös test elpusztuljon, és ne szolgáljunk többé a bűnnek. Aki így meghalt, megszabadult a bűntől. Ha Krisztussal meghaltunk, hisszük, hogy vele együtt élünk is. Tudjuk, hogy Krisztus feltámadt a halálból, többé nem hal meg, a halál nem lesz többé úrrá rajta. Halálával egyszer s mindenkorra meghalt a bűnnek, élve azonban Istennek él. Ezért tekintések magatokat is úgy, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltök az Istennek Jézus Krisztusban.

a) Hogyan születünk újjá a keresztség szentségében?

– A keresztség és a Szentlélek ereje által.

Az Úr Jézust meglátogatta titokban éjszaka egy előkelő zsidó ember, akit Nikodémusnak neveztek. Kíváncsi volt az Úr Jézusra és arra, hogy milyen az Isten országa, amelyről olyan gyakran beszélt. Az Úr Jézus így szólt hozzá: "Bizony, bizony mondom neked, aki nem születik újjá, az nem láthatja meg az Isten országát". Nikodé-

mus megkérdezte: "Hogyan születhet valaki, aki már öreg?". Erre Jézus azt mondta: "Bizony, bizony, mondom neked, aki nem vízből és Szentlélekből születik, nem mehet be az Isten országába. Ami a testből születik, az test, ami a lélekből születik, az lélek" (Jn 3, 1–21). Vagyis a Szentlélek titokzatos ereje által, lelkileg születünk újjá; a Szentlélek a keresztvizet felhasználja eszközül. Emberi értelmünkkel nem tudjuk felfogni, miképpen történik ez. Titok számunkra. De biztosan így van, mert az Úr Jézus mondta, és az Ő Egyháza így tanítja. A keresztségben újjászületett embernek az Úr Jézus tanítása és törvényei szerint kell élnie. Krisztusi emberré kell válnia.

b) Hogyan történik a keresztelés?

– Keresztelni csak az Úr Jézus rendelése és az Egyház előírásai szerint szabad.

A szentségeket az Úr Jézus rendelte. Ő határozta meg azt is, hogyan kell kiszolgáltatni. Nikodémusnak kijelentette, hogy "vízből és Szentlélekből" kell újjászületni. Tehát vizet is kell használni a kereszteléshez (Jn 3, 5).

Mennybemenetele előtt pedig a keresztelésnek újabb szabályáról beszélt: "Menjetez tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket! Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevére" (Mt 28, 19). Tehát a Szentháromság nevében kell kereszteni. Még egy harmadik dologról is beszélt az Úr Jézus, ami a keresztséghez szükséges. "Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözü; aki pedig nem hisz, elkárhozik" (Mk 16, 16).

Tehát hinni kell az Úr Jézusban. Az apostolok egyháza és azóta is az Egyház így keresztel, ahogyan az Úr Jézus elrendelte. A Krisztusban hívó embert vízzel érinti, miközben ezt mondja: N. N. én téged megkeresztellek az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Aki nem így keresztel, az érvénytelenül keresztel. E lényeges és feltétlenül szükséges krisztusi szabályokon kívül az Egyház még más szabályokat is hozott. Előírta a keresztelés szertartását. Ezeket a szabályokat is be kell tartani, tilos azokat megszegni, bár elhagyásuk még nem teszi érvénytelenné a keresztség szentségét. A keresztelési szabály azt is előírja, hogy rendes körülmények között csak a katolikus lelkipásztor, de szükség esetén bárki, még egy pogány is keresztelhet.

c) Mire kötelez és mire jogosít fel minket a keresztség?

– Krisztusi életre kötelez, és mindahhoz jogot ad, ami ehhez szükséges.

A keresztség szentségében a Szentlélekisten ereje a keresztvíz által az Úr Jézus titokzatos testébe kapcsol minket. Az Úr Jézussal való kapcsolat egészen újjáteremt bennünket: először is megtöri bennünk a gonosz lélek hatalmát. Másodszor, letisztítja lelkünköt az eredeti bűnt, és visszaállítja a helyes kapcsolatot Istennel. A rosszra való hajlamot azonban, amely az eredeti bűn nyoma, nem szünteti meg. A rosszra való hajlammal együtt a földi szenvedés és a testi halál bűnhődése is megmarad. Harmadszor, az Úr Jézussal való titokzatos kapcsolat megnyitja számunkra az Ő életének, kegyelmeinek forrását. Életközösséget teremt köztünk és az Úr Jézus között. Lelkünköt a megszentelő kegyelem "mennyezős köntösébe" öltözteti, sőt magának az Úr Jézusnak élő, eleven képét mint eltörölhetetlen jelet a lelkünkbe oltja. Az Úr Jézus maga születik meg és él bennünk tehát a keresztség által, és arra kötelez, hogy az Ő életét vállaljuk önmagunkban. Minden Istentől kapott kegyelem kötelez bennünket. Nem mondhatunk le azokról a kárhozat bűnhődése nélkül. Ugyanakkor a krisztusi élet mindarra feljogosít minket, ami szükséges a krisztusi élethez. A test minden egyes tagjának szüksége van az egész testre, annak minden adottságára. Hasonlóképpen a megkeresztelt embernek, az Egyház tagjának szüksége van az egész Egyházra, annak minden adottságára, kegyelmi kincseire, amelyek legfőképpen a tanításban, a szentmiseáldozatban és a szentségekben rejlenek. Ez a szükségesség jogcímet jelent. A megkeresztelt hívek, akik az Egyháznak valódi tagjai, követelhetik az Egyháztól a krisztusi szolgálatot, a kegyelmi eszközöket. Elvárhatják és követelhetik azt is, hogy az Egyházban a krisztusi szolgálat jobb és tökéletesebb legyen.

d) Helyes dolog-e a csecsemők megkeresztelése?

– Az Egyház tanítása és gyakorlata bizonyítja, hogy lehet és helyes dolog a csecsemőket megkeresztelni.

Minden időben akadtak olyanok, aki helytelenítették a csecsemők és gyermekek megkeresztelését. Különböző okokra hivatkoztak. Többek között azt is hangoztatták, hogy a gyermek még nem tudja, mi az a keresztség. Szabadon nem akarhatja azt. Márpedig a keresztség kötelezettségekkel jár, amit nincs jogunk rájuk rakni tudtuk nélkül. Azt is felhozták, hogy a keresztségben hinni kell, a csecsemő pedig még nem tud hinni stb.

Számunkra, akik hiszünk az Egyház tévedhetetlen üdvöztető szolgálatában, biztonságot nyújt az a tény, hogy az Egyház megkereszteli a csecsemőket egyszer s mindenkorra, végleges érvénnyel. A keresztség elengedhetetlenül szükséges az üdvösséghez, ebben a kérdésben tehát nem tévedhet az Egyház. A csecsemők keresztelésének évszázados gyakorlatát nemcsak eltűri az Egyház, hanem nagyon dicséretesnek és szükségesnek tartja. Minden érthető az Egyháznak a keresztségről vallott tanításából. A keresztség eszerint ugyanis újjászületés, leszármazás egy új Főből, a "második Adámtól", Krisztustól.

Az új élet nem a mi szerzeményünk, hanem tiszta ajándék (*gratia gratis data*), mint ahogy a földi életet is saját közreműködésünk nélkül kapjuk, a krisztusi élet is Isten egyoldalú kegyelmi ténye. Csupán az állapotunknak megfelelő hozzájárulás szükséges hozzá.

A csecsemőben magában semmiféle tiltakozás nincs az újjászületés ellen, sőt megvan benne a természet szerű vágy minden tökéletesebb állapot felé. Léte még szülőinek a hatalmában van, akik rendelkeznek felette, így újjászületése tekintetében is. Az sem állítható, hogy a keresztségadta kötelesek nem róhatók rá önkényesen. Ezek alapján emberi életre nem hívhatnánk senkit, mert az emberi élet kötelezettségekkel jár. Másrészt a keresztény hit szerint minden ember eleve magában hordja a természetfölötti elhivatottságot s ezzel kötelezettséget a természetfölötti életre. Az ehhez szükséges kegyelmi állapotot viszont az eredeti bűn által elvesztette. A keresztség révén éppen a természetfölötti élethez, célhoz kapja meg a kegyelmi eszközt túlaradó módon.

e) Miben áll a keresztség szentségi kegyelme?

– *A keresztség szentségi kegyelme arra képesít és indít bennünket, hogy Krisztus titokzatos testének, az Egyháznak összes kegyelmi kincseit megszerezzük és használjuk.*

Mindegyik szentség sajátos kapcsolatot és viszonyt alakít ki közöttünk és az Úr Jézus között. Az első, legegyszerűbb és legszükségesebb kapcsolat a keresztség szentségében létesül. E kapcsolat alapja abban áll, hogy a megtestesülés által Krisztus Urunk minden embernek vértestvére lett. A testi kapcsolat eleve adott. Ez az eleve adott testi kapcsolat képesít minket arra, hogy annak lehetőségeit kihasználjuk, és mi magunk is alkotó részei lehessünk a testi kapcsolat további tökéletesítésének, az Úr Jézustól megadott módon. Ez az elvi alapja annak, hogy minden ember kereszteszhet, a Krisztussal való fizikai kapcsolat létesítő forrása lehet.

Az eleve adott testi-fizikai kapcsolat egy magasabb rendű kegyelmi rendbe tartozó testi-fizikai kapcsolatra nem csak képesít, de dis-

ponál, indít, sőt kötelez is bennünket. A keresztség szentségében ez az új, természetfölötti testi-fizikai közösség jön létre Krisztussal. Az Ő titokzatos testének, az Egyháznak természetfölötti közösségébe épülünk. A közöttünk maradt Krisztussal, az Egyházzal való kapcsolatunkat határozza meg tehát a keresztség a maga elsődleges természeténél fogva. Mivel az Úr titokzatos Testének tagjaivá avat, következképpen a test lelkéhez, a Szentlélekhez is disponál, de ezt "concomitante" másodlagosan teszi. E testbe épültség képességet, készséget, sőt igényt ad nekünk arra, hogy részt vegyünk az egész test életében, és részesedjünk annak minden áldásában. Ezt a disponáltságot, ráhangoltságot nevezhetjük a keresztség szentségi kegyelmének. Enélkül képtelenek vagyunk az Egyházzal együtt élni a többi szentségben és az Egyház egyéb áldásaiban részesedni. A szentségi kegyelem forrása pedig, amint láttuk, egy bizonyos elemi egybeforrottság az egész testtel mint szervezettel. Az egybeforrottság megszüntethetetlen fizikai ténnyé lesz bennünk, eltörölhetetlen jellé, szentségi karakterré, amely rendeltetésünket örökre meghatározza.

